

svoboditev živali

REVIJA ZA PRIJATELJE

www.osvoboditev-zivali.org

št. 1/ april 2004, letnik I

**Strah
pojemo zraven**

**Vegetarijanci
živijo dlje**

**Tudi mački
ljubijo
svobodno gibanje
v naravi**

Alenka Paulin: Sem za kulturo nenasilja

Utrinki s protestnega shoda v Ljubljani

**Moris Hoblaj:
Jezus in prvi kristjani so bili vegetarijanci**

Pogumni zdravniki o škodljivosti mesne prehrane

Medvede ubijajo, mar ne?

Minister za kmetijstvo, gozdarstvo in prehrano je 10.2. 2004 izdal pravilnik, s katerim je določeno, da se v letu 2004 iz narave odvzame (redno ali izredno) do največ 80 medvedov, 14 volkov in 2 risa.

**DRUŠTVO
ZA OSVOBODITEV ŽIVALI
IN NJIHOVE PRAVICE**

Ostrožno pri Ponikvi 26, Ponikva
www.osvoboditev-zivali.org

fotografija:
Foto Potrč

VSEBINA:

Cilji Društva za osvoboditev živali in njihove pravice	4
Kdor zdaj še uživa kose živalskih trupel, temu ni več pomoći!	6
Strah pojemo zraven	8
Kratko, žalostno življenje odvrženih krav	9
Aja Divjak: Tudi mačke ljubijo svobodno gibanje v naravi	10
Vegetarijanci živijo dlje	11
Strnjaček in sanatorij	13
Izjave slavnih vegetarijancev	14
Moris Hoblaj: Jezus in prvi kristjani so bili vegetarijanci	15
Novice iz Društva za osvoboditev živali in njihove pravice	18
Alenka Paulin: Sem za kulturo nenasilja	19
Pogumni zdravniki o škodljivosti mesne prehrane	20
Kako bi bilo, če bi klavnice imele steklene stene?	21
Primož Šterbenc: Razvitost ali zgolj "razvitost" današnje civilizacije?	22

Drage bralke, dragi bralci

Pred vami je prva številka revije Osvoboditev živali, ki jo izdaja Društvo za osvoboditev živali in njihove pravice. Čeprav je revij na tematiko živali veliko, je ta naša revija morda prva, ki ima do obravnavane tematike poseben odnos. Z revijo namreč želimo informirati javnost o nevzdržnem položaju živali v današnjem svetu, škodljivosti mesne prehrane, možične živinoreje, lova, ribolova in poskušev na živalih, in hkrati že nakazujemo smernice, kako se lahko izboljša položaj živali. V društvu smo namreč prepričani, da imajo tudi živali svoje pravice, da živijo življenje, ki je primerno njihovi vrsti, svobodno in v miru ter brez strahu, da jih bo kdo preganjal, mučil ali ubil. Živali niso stvari, ki bi jih človek uporabljal za svoje potrebe, temveč imajo svoje življenje, ki ga je potrebno spoštovali in varovati.

Posredovati želimo širši javnosti pomembno dejstvo - pod plasčem človeškega egoizma prikrito resnico o enosti med človekom, živalmi in naravo. Čeprav se odnos, ki ga ima človeštvo do živali, največkrat opravičuje s sklicevanjem na tradicije, pa želimo pojasniti, kje so kozenine brutalnega ravnanja z živalmi (str. 15). Z objavljanjem izsledkov raziskovalnih študij želimo pokazati, da je stališče uradne medicinske stroke do uživanja mesa vse prej kot neizpodbitno ali v korist zdravja. (str. 11).

V kolikor vas bi naša revija nagovorila ter odpela vaše stroe za pomoč živalim se nam lahko priključite ter tako prispevate k izboljšanju življenjskih razmer naših sestvaritev živali, ki so se znašle v grozljivem položaju. Prav gotovo ste se že kdaj v mesecini povzeli na bližnji grič in se občudujote zazri na večemo panoramo mesta, na tisoče lučk, ki so osvetljale ulice in stanovanja. Bodite tudi vi era izmed lučk, ki bo pomagala odstraniti mrak iz oči ljudi, ki še vedno grobo teptajo pravice živali. Več kot bo ljudi, ki bodo prinesli svetlobo v temo, hitreje bo naš planet pozdravil svoje rakave celice sovraštva in nasilja. Kajti modro in inteligenčno je danes imeti v mislih znano Tolstojevo izjavo: "Dokler bomo pobijali živali, se bomo pobijali tudi med seboj!"

In če želimo prispevati svoj košček v mozaik svetovnega miru, potem je najmanj, kar lahko storimo to, da prenehamo jesti meso naših sobitij. S tem bomo naredili majhen, a pomemben korak za živali, naravo za ljudi in svetovni mir.

Dragi bralci, veseli bomo vaših idej, predlogov in pobud, zato nam pišite in mogoče bomo vaše misli objavili pod rubriko "pisma bralcev".

Damjan Lihar,
odgovoren urednik

Osvoboditev živali, revija za prijatelje živali
Letnik I, številka 1, april 2004

IZDAJA:

Društvo za osvoboditev živali in njihove pravice
Cestovna pri Postojni 26, 3232 Postojna

Tel.: 061/5749-309

Internet: www.osvoboditev-zivali.org
E-mail: info@osvoboditev-zivali.org

Predsednik: Stanislav Tolpac

UREDOMESTVO

Odgovoren urednik: Damjan Lihar
e-pošta: damjan.lihar@siol.net
tel.: 041 366 099

Oblikovanje: Polona Kregar, Adriana Gersak
Novinarji: Andreja Gabrovč, Gražyna Mikusz Fagić, Maša Milke
Lektorčice: Katarina in Nada Štefanović

TIŠK

Kolobarje: Adriana Gersak s.p.
Ulica: Mikloš Karinovec 11
3270 Krško, april 2004, natisnjeno v 5000 izvodih

Prostovoljno prispevke za Društvo za osvoboditev živali
in njihove pravice lahko nakazate na transakcijski račun št.:
02011-4253224311.

Naslednja številka revije Osvoboditev živali
izide avgusta!

Nič drugega ne bo tako povečalo možnosti za naše preživetje na Zemlji kot korak k vegetarijanski prehrani.

(Albert Einstein)

Biti vegetarijanc ni bilo in še vedno ni enostavno, kajti tradicija mesojedstva je močno ukoreninjena v možganih posameznikov in v javnem prepričanju. Za to najdemo dokaze tudi v srednjeveški cerkveni inkviziciji, ko so ljudi zaradi drugačnosti zverinsko mučili in sežigali, med drugimi tudi tiste, ki so odklanjali, da bi ubijali in jedli živali. V današnjem času imamo novodobno inkvizicijo, ki sicer nima več moč za pobijanje drugače mislečih, zato pa uporablja prav tako grozljive metode za ubijanje dobrega glasu in dostojanstva tistih, ki ne misljijo in ne živijo z njeno tradicijo. Tudi zaradi tega je prispela naša civilizacija "na rob". Zemlje kot planeta in vseh živali se ne da uničiti, ker niso naša lastnina. Možno pa je, da bomo zaradi svoje pohlepnosti ter uničujocih in napačnih posegov v naravo uničili sami sebe.

Društvo za osvobođevanje živali in njihove pravice je bilo ustanovljeno avgusta 2002 s ciljem obnoviti enost z vsemi živalmi in celotnim stvarstvom.

Čeprav smo včasih deležni kritik, da so naši cilji utopični, pa ostajamo v svoji usmeritvi neomajni, saj se zavedamo, da se največje spremembe pričenjajo v malem. Po letu in pol delovanja šteje društvo preko 130 članov iz različnih krajev Slovenije. Društvo si je zastavilo predvsem naslednje naloge: doseči, da se pravice vseh živali do življenja zapisajo tudi v ustavo, informiranje in ozaveščanje ljudi o škodljivosti uživanja mesne hrane, ozaveščanje ljudi o neetičnosti in nemoralnosti lova, živinoreje, poskusov na živalih in iz tega izhajajoči nujnosti, da s tem preneharamo. Opozarjamo tudi na to, da slediti tradicijam ni ravno tako modro in varno, kot se je to kdaj dozdevalo oz. se dozdeva. Prizadevamo si prek različnih medijev apelirati na javnost, da krivica do nedolžnih, tako rekoč brezpravnih te Zemlje, ne more ostajati več prezra. Tu nismo zato, da bi s pistom kazalina na krvice, temveč zato, da bi svetu ljudi približali brezupne kllice na pomoč, ki ostajajo zadušeni za stenami klavnic, znanstvenih labora-

torijev in ki jih otopelo človeško srce na sliši več. Množiljudje so, če spozrajo svojo soudeleženost in soodgovornost, pripravljeni kaj storiti, kaj spremeniti tudi pri sebi.

Kmetijski in lovski lobi - uničujoča za naravo, živali in ljudi

Najbolj pomembno se nam zdi razkrivati dva najgrozljivejša lobi: ki najbolj skrumita naravo, strežeta po življenju živalim in jim povzročata strašne muke. Gre za kemijsko-kmetijski in lovski lobi. Moderni kemijsko-kmetijski lobi je potegnil za sabo mnoge male in velike kmete, ki so bili pripravljeni misliti le na svoje koristi: "vse samo zame - najboljše in največ". Množi ljudje menijo, da so danes kmetje zaščitniki narave, ki si prizadevajo za polja, gozdove in živali. Resnica je ravno obratna. Množi kmetje so ubijalc narave in živali. Moderno-kemijski kmet brez razniščanja in odika vesti nosi gnoj ter uničujoče kemiikalije, poliva gnojnico in tako letno ubije milijone in milijone najmanjših živih bitij - vse to za dobro ceno.

So bumi res projekti živali?

Živali morajo preživeti svoje življenje v setih, pitajo jih z umetno hrano, ki prinaša največje dobičke, pa če je še tako neprimerna za določeno živalsko vrsto. V ozadju je misel: žival je blago, ki ga je treba dobro prodati. Uživalcu mesa nato ponudijo dale živalskih trupel, pogosto že pakirane v priročne velikosti. Ne glede na ličnost pakiranja in nadaljnjo obdelavo vsebujejo kosi mesa vse grozljive infor-

macije klanja in vsega drugega doživetevega trpljenja kakor tudi mnoge škodljive snovi.

Nič manj grozljiv in škodljiv ni lovski lobis s svojimi šolanimi strelci-morilci živali, ki sami sebe imenujejo zaščitniki narave. Vsi, ki odobravajo kakršnekoli vojne, tudi vojne v gozdovih in na poljih, odobravajo smrt. Ko se zasliši lovski rog, lovski bojni klic, lovec začnejo z vojno. Zelo zgodovorno je, kar je o lovu dejal veliki nemški književnik Johann Wolfgang Goethe: "Lov je vedno oblika vojne."

Nekateri bodo morda vprašali: kaj pa je sploh narobe pri vsem tem, ali nimajo oboji podpore vlade, torej države, in celo blagoslova Cerkve za svoja dejanja?

Ja, res je neologično in nesprejemljivo, da npr. minister za kmetijstvo, gozdarstvo in prehrano navkljub novišim raziskavam, ki govorijo o nepotrebnosti lova, o vsestranski škodljivosti uživanja mesa in mleka, ter o nepopravljivi ekološki škodi, ki jo povzročata lov in masovna živinoreja, noče javno spregovoriti o tem. Iz navedenega je razvidno, da minister deluje v nasprotju s slovensko ustavo, ki temelji na krščanski etiki, kar pomeni da je vsako ubijanje izključeno. Jasna je kršitev ustawe v 5. členu, kjer je zapisano: Država skrbi za ohranjanje naravnega bogastva in v 63. členu, ki pravi, da je protustavno vsakršno spodbujanje k rasilju in vojni. Ali klanje živali ni spodbujanje k rasilju, ali lov ni spodbujanje k vojni? Zato v društvu odločno nasprotujemo vsakršnemu subventioniranju reje živali za izkorisčanje, pa naj gre za zakol, mleko, jajca ali karkoli drugega. Da imajo tudi blagoslov Cerkve, ki raj bi v vsakdanjem življenju in na vseh področjih življenja upoštevala zapoved NE UBIJAJ, je pravzaprav grozljivo, toliko bolj, KER JE ZNANO, DA JE BIL JEZUS ODLOČNO IN JASNO PROTI UBIJANJU ŽIVALLI. Torej smo pri ključnem vprašanju, ko gre za blagoslov šunki ali Hubertusove loveske maše: koga kličejo pri teh obredih, če je Bog ljubezen in je proti vsakemu nasilju in ubijanju? Narava in živali so nam bile dane v

skrbništvo, ne za ropanje in prelivanje krvi.

Informiranje

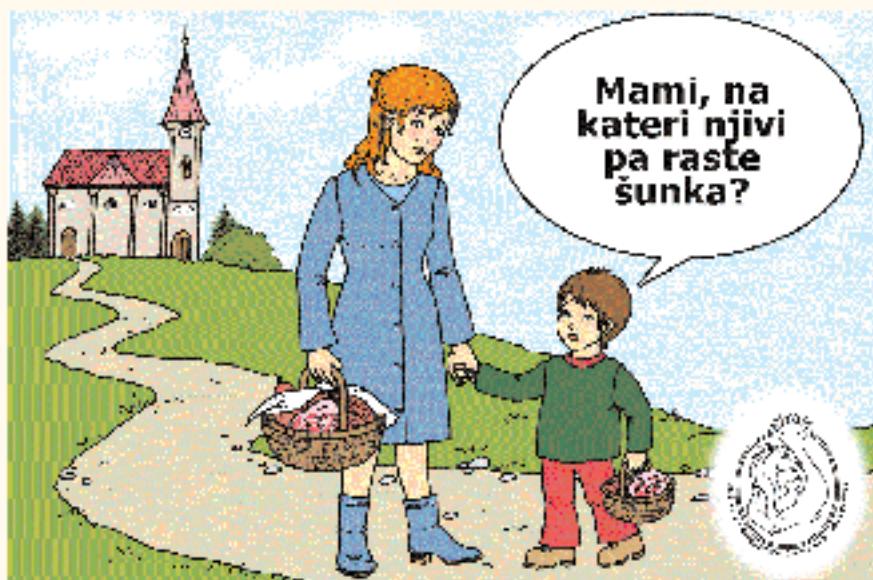
Javnost informiramo na različne načine: preko videokaset (Jem meso, torej moram videti ta film; Jesti meso po vrsti bolezni) preko člankov v časopisih, z letaki (8 laži o prehrani; Ne potrebujevo lovcev), s plakati, tiskovnimi konferencami in revijo.

Natisnili smo tudi majice z geslom "Kdor je meso, daje namčilo za ubijanje", da bi jasno pokazali, da meso ni živilo, ki raste na drevesu. Ali kot je dejal pisatelj Eugen Roth: "Človek misli, zadovoljeni in vesel: risem krvav, surov kavez. Ker pa se ne brani klobas, si deli krivdo s kavezom"

Čeprav take in podobne izjave kdaj šokirajo, pa ni naš namen ustvarjati napetosti, temveč le zdramiti ljudi in jim pokazati, da je sedanjši čas

svobodi, miru, zdravju? Do sedaj smo lahko le slutili razsežnosti zla, ki ga prinaša uživanje mesa, a renchno prihajajoče nove bolezni in ekološke katastrofe nam kažejo, da je to ena izmed temeljnih zabolod človeštva. "Če bi moderni človek moral sam ubiti živali, ki si jih postreže kot hrano, bi brezmejno naraslo število uživalcev rastlin," je dejal pisatelj Christian Morgenstern. Krik in tamanje živali bi se bistveno zmanjšali, zdravstveno stanje ljudi pa bi se zratno izboljšalo.

Veliko jih je, ki se raje pustijo imenovati jedki živalski trupel ali celo muhovine, kot da bi spremenili svojo prehrano. A vendar pred zakonom vzroka in učinka ni nikje nedotaknjiv. Vedno bolj jasno je, da so ljudje zavedeni zaradi napačnih tradicij in privzetenih programov v razmišljjanju. Ko to spoznaš, ne obsojaš več, temveč se v tebi porodi želja pomagati. Tako se zavzemamo za vse živali, kajti kot naše

Kerčna cerkev grobo kaže peto božjo zapoved: **ME UBIJAJ!**

skrajno neprimerno za zasanjanost, saj se s koluta časa že odvijajo posledice nekdaj posejanih vzrokov - tako za usode posameznikov, kot za usode človeštva. Vedno nove bolezni si podajajo roke in preko množično obolelih živali (BSE, ptičja gripa...) rezadčno lovijo povzročitelja - človeka. Tamanje živali v živalskih getih že postaja tamanje ljudi v bolnišnicah. Je tu že čas, ko kriki masovno trpinčenih živali postajajo kriki človeštva po

sopotnice imajo, enako kot mi, pravico do življenja, življenjskega prostora in hrane, pravico, da živijo svobodno in brez strahu pred pregrajanjem, lovijenjem in ubijanjem. Zavzdamo se, da vse skupaj ne gre od danes do jutri. Pomembno pa je, da imamo že danes cilj, ki je vsekakor realen in enkraten ter se glasi: živeti v miru z vsemi bitji na Zemlji.

Društvo za osvoboditev živali in njihove pravice

Kdor zdaj še uživa kose živalskih trupel, temu ni več pomoči!

Foto: VGT - Veselin getgen Terezkova

▲ Kmet, ki je lastnik tega hleva, živi v vili ob jezeru. Vendar tudi on ne bi mogel povzročati živalim tega neizmernega trpljenja, če ne bi imel odjemalcev za živalska trupla. Brez uživalcev živalskih trupel ni trpljenja živali ...

Matere svinje se v svojih ozkih kletkah ne morejo niti obrniti. Nikakršne možnosti zaposlitve nimajo. Ostane jim le bedno vegetiranje v somraku... (Po nemških zakonih je to popolnoma legalno. Tudi po slovenskih, - opomba prevajalca). Kako dolgo bodo potrošniki že pripravljeni to podpirati?

▼ Kdo se lahko še veseli življenja, ko vidi te slike? In kdo lahko še naprej zagovarja uživanje mesa ...?

Svinje so inteligentna, tenkočutna bitja.

Poskus z domačimi svinjami na prostem pokaže naslednje: Mati svinja, ki je visoko breja, skoplje jarek, ki ga nato obloži z mehkimi travami in praprotno. Nato položi veje in na koncu vse prekrije z listjem. Preden začne rojevati zleze v "gnezd" in leže pod veje na praprotni. Nobenega od mnogih mladičev ne stisne, saj se giblje skrajno previdno in z občutkom ... Ali je človek prav tako tenkočuten?

Foto: VST - Verzinkan gegen Tierfleisch

Živi zaklani!

Govedo je za zadnjo nogo obešeno na tekoči trak. Z mesarsko pištolo so ga omamili, toda prebudilo se je iz omame in cepeta. Mesar nastavi nož na vrat ter z doljim rezom prereže goltanec. Iz njegovega grla teče poplava krvi. Žival udarja z glavo in strašno tuli. Drugo govedo, ki je prav tako obešeno za zadnjo nogo, divje udarja okrog sebe s prosto nogo. Govedu prerežejo najprej grlo. Nato mu odrežejo prednjo nogo. Žival pa še živi! Udarja okrog sebe, oči se zapirajo in odpirajo. Nato odrežejo drugo nogo. Ko mesar odreže glavo, je govedo mrtvo. Toda že pride po tekočem traku naslednje obešeno govedo: stresa se s celim telesom, udarja z glavo, brca z nogami ... Ekipa avstrijskega združenja proti živalskim tovarnam je te grozljive slike posnela v neki klavnici blizu avstrijsko - nemške meje. V njej se pri delu natančno držijo smernic Evropske unije.

Vir: Der Lust-Töter

Foto: VST - Verzinkan gegen Tierfleisch

Svinje poparijo z vrolo vodo, da se kocine ločijo od telesa. Mesarji so nam pripovedovali, da pridejo mnoge svinje še žive v vrolo vodo, da se prebudijo iz omrivelosti z elektro udarom in morajo pretreti grozotne bolečine. Raziskava je pokazala, da je pri 70% svinj v pljučih voda! To pomeni, da so še dihale, ko so jih poparili ... !

Strah pojemo zraven

Vsaka mišica je povezana z možgani

Kos mesa na našem krožniku je bil še pred kratkim prekravljena mišica, z živčnimi vezmi priključena na centralni živčni sistem ter povezana z živalskimi možgani.

Kaj vse je torej shranjeno v tem kosu mesa?

Življenje, polno trpljenja v masovni žvinoreji, v ozkih hlevih z gnusnim zrakom, brez dnevne svetlobe, z bolečinami, z medicamenti in manj-vredno hrano.

Večinoma je ljudem težko gledati prizore o okrutnostih do živali. Če živali trpijo zaradi naše porabe njihovega mesa, enostavno pogledamo vstran in to kljub temu, da večinaljudi danes ne zmore ubiti malega, prestrašenega telička ali zajca.

V kosu mesa je shranjen tudi strah čutečega bitja pred zakolom: V trenutku klanja je strah pri živali tako močan, da nastopi popolna mišična otplost. Zaradi tega se voda pomešana s stresnimi hormoni izlije iz mišičevja.

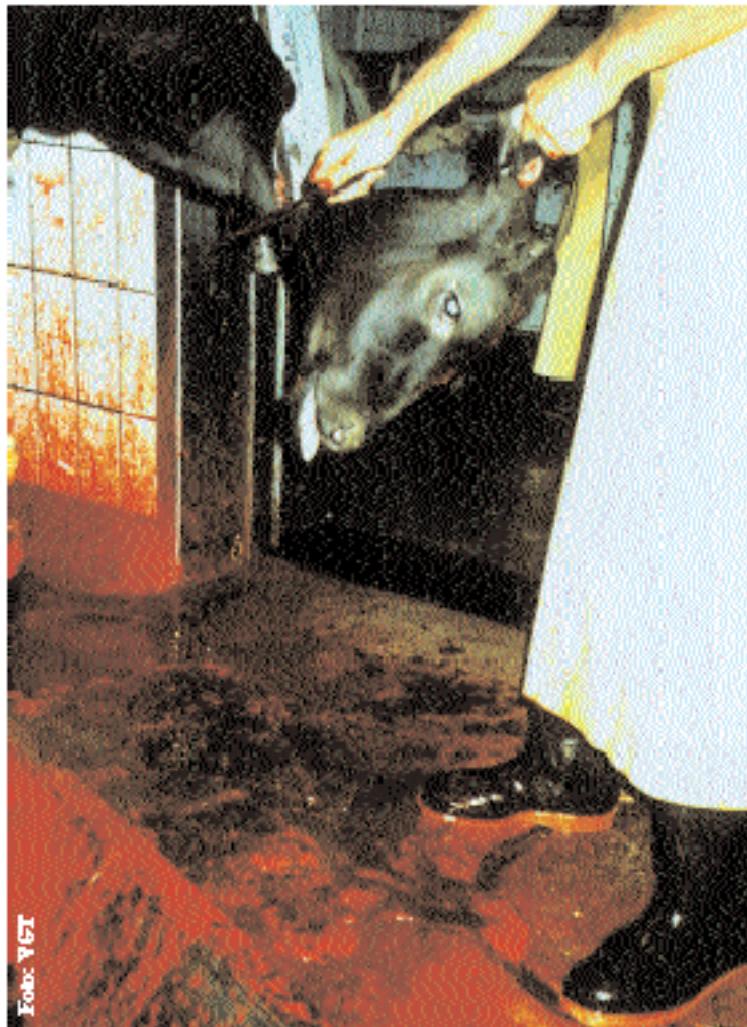

Foto: VGT

Vir: Der Lust-Tier

*"Pravkar ste obedovali;
najsi bo
havrica še tako
skrbno skrita
v takmi oddaljenosti
nekaj ali več kilometrov:
sokrivi ste."*

Ralph Waldo Emerson,
ameriški pisatelj

*"Že samo s čisto
fizičnim
delovanjem
na človeški
temperament
bi lahko
vegetarijanski
način življenja
skrajno
pozitivno
vplival na nasodo
ljude"*

Albert Einstein
(1879-1955)
Nobelov
nagrajenec

Kdor uživa kose trupla, konzumira tudi stresne hormone popolnoma prestrašenih živali.
"Ali ti delujejo v človeškem telesu, je sporno in nikoli

ni bilo prav raziskano. Mislim, da mora biti o tem končno izvedena znanstvena študija. Ali obstaja povezava med porastom nasilja v družbi in porastom prodaje mesa iz masovne žvinoreje?"

Bernd Höcker, Vegetarier Handbuch Höcker Verl. Hamburg, 2001, str. 27)

*"Dokler so ljude
živi grobovi živali,
ki so jih ubili sami,
bo na tej Zemlji vojna."*

George Bernard Shaw,
irski dramatik

Kratko, žalostno življenje odvrženih krav

**Nobenega vzroka ni,
da kadarkoli v vašem
življenju pijete kravje mleko.
Namenjeno je teletu,
ne ljudem."**

Dr. Franka A. Orki, sedanji vadjač
otroškega zdravstva Univerze John Hopkins

Zakaj dajejo krave mleko? Iz istega razloga kot ljudje: da hranijo svoje dojenčke. Leta 1951 je dala krava na leto povprečno 2600 litrov mleka, leta 1980 že 4548 litrov in 1998 kar 5750 litrov - torej več kot dvakrat toliko kot pred 40 leti! Za doseganje te popolnoma nenaravno visoke mlečne produkcije, ki jo dnevno zahtevajo od njih, plačujejo živali visoko zdravstveno ceno. Živali, ki so tako preobrisane, so posebno občutljive za bolezni. Mnoge krave mlekarice trpijo za mastitom, vnetjem mlečne žlez. Če je bila nekoč krava stara 15 let, je bilo to povsem normalno. Danes so krave povprečno stare samo že 4 leta. Ker povrzoje tele šele pri dveh letih, dajejo danes krave mleko v povprečju le že nekaj več kot dve leti. Po tem postanejo bolj ali manj odvržene živali...

(Ansgres/Hutter/Röbbe): "Futer fürs Volk." Kaj nam servira živilska industrija. Droemer-verlag, 2001).

Ker krmiljenje krav le s travo in drugo rastlinsko hrano že dolgo ne zadostja več (za tako visoko mlečno produkcijo - op. prevajalca), dobijo posamezna žival letno 2 do 2,6 tone (!) visoko koncentriranega močnega krmila. To mora biti seveda čim bolj poceni - niso brez vzroka hrani hoveda z živalsko moko. Danes pride turbo

Foto: SVV - Schweizerische Veterinärärztekammer/VEGETARIANISMS

Zapor v sanici za teličke: brez matere, brez sovrašnikov, brez materinskega mleka, brez dnevne sredlobe, brez trave, brez seva.
Po petih mesecih jih transportirajo v Martico.

hrana predvsem z druge strani oceana. Pesticidi, ki so v EU že davno prepovedani, so tako "nevidno" uvoženi kot tudi dioxini iz onesnaženega apna, s katerim v Braziliji sušijo citrusovo rezanco, ki tudi pride v močna krmila: "Krave kot reciklator odpadkov" (ebda.).

Krava daje mleko seveda samo, če ima telička. Zato krave mlekarice enkrat letno umetno oplođijo. Ker je mleko dolocene za ljudi, te-

leta, ki bi pravzaprav morala piti to mleko, kmalu po rojstvu ločijo od mater. Mlečna proizvodnja je tesno povezana z masečno industrijo: teličke zaprejo v ozke lesene pregrade, v katerih se komaj lahko premikajo in jih redijo do optimalne krvne teže. Namesto maternega mleka dobijo mastno belo brozgo, ki je narejena iz posnetega mleka v prahu, loja, kitove maščobe in velike količine soli. Zaradi pretirane množine soli in pomajkanja vode, teleta popijejo več te brozge in zato hitreje rasijo.

Pri živalih umetno vzdržujejo anemičnost tako, da jim kratko vsak sprejem železa, ker sicer meso ne bi ostalo svetlo. Iz tega vzroka tudi ne dobijo naravne hrane.

Tako teleta dosežejo klavno težo približno 250 kg po petih ali šestih mesecih. Žival, ki bi rasla normalno, bi potrebovala za to dvakrat več časa.

Vr: Der Lust-Tier

Foto: Archiv

Tudi mačke ljubijo svobodno gibanje v naravi

V naravi zelo redko srečamo prizor z gospodarjem in njegovim mačjim ljubljenčkom, ki ob njem prosto teka po travnikih, poljih in gozdu. Toda za Aljo Divjak iz Medvod in njenega Bučka so takšni prijetni sprehodi takorekoč del vsakdanjika. Alja, ki je med drugim članica Društva za osvoboditev živali in njihove pravice pravi, da tudi mačke ljubijo svobodo in naravo, saj so del nje in niso srečne, če so stalno zaprte v stanovanjih.

Kako je Bučko prišel v roježljivoje?

Nekaj ga julijskega večera, ko sva se s prijateljem vrnila s sprehoda, sem iz teme zaslužala gjasen macji jok, ki nikakor ni hotel prenehati. Hodila sem po cesti ob njivi, gjasen pa vzopredno z mano. Ko sem tako prišla do konca njive, mi vest ni pustila, da gjasen naprej, ne da bi pogledala kaj je vzrok, da se nekdo tako gjasno oglaša. Čutila sem, da je nekaj narobe in tako sem zakorakala v temo proti klidu. Tako pa, ko sem naredila prve korake je bil pri meni mal si vi mucek, čisto sam, mama pa nikjer. Stopila sem do prve hiše, toda ni bil njihov. Res nisem vedela, kaj naj storim, s prijateljem sva bla naprej, muci pa za narra. Tako je bil z mano domov v dva kilometra daleč. Drugi dan sem po vsej vasi, kjer sem ga našla, spraševala, čigav je, toda nikdje ga ni poznał. Možno je, da ga je kdio zavrgel, saj ljudje čedalje pogosteje tako okrutno ravnajo z domačimi živalmi.

Vedno želiš izse o nečakih predstavo, da gre za egoistične in sumnevoje živali, ki sledijo gospodarju samo skrat, ko so sestreljeni. Kako je tebi uspelo "zdesirati" Bučka, da se celo spreha po gozdih stebo?

V veliko pomoc mi je bila knjiga "I, žival - ti, človek: kdo je vreden več?" Kjer sem iz vedela, da naj z živalmi komuniciramo v tonsko-slikovni govornici. Iz nasih besed in aspektov stik si živali nato ustvarijo volitno sliko. Z Bučkom sva se hitro naučila govorce drug drugega, ker pa živim v bloku, sem vedela, da to ni življenje za m. Postopoma sem ga na vajala na okolico bloka in na ne varnosti, ki prečijo manj. Zdaj, ko se spreha sam, zelo paži na avtomobile, še levo in desno pogleda.

Te je bilo prvič v gozdih z njen koj strub, da ti bo mogoč? Nuj pa, če srečata lastnika s posom? Ali žlovec?

Če srečava psa in sva na odprttem, ga dvignem, postavim na ramena in ga pominim z besedami. Vendar pazim, da

ga vodim tja, kjer ne bo posoč da ga ne izpostavljam stresu. V gozdu velikočrat srečava druge gozdne živali, npr. srne in ptice, enkrat sva slisala celo strelce lovcev, ki povzročijo pravo tesnoto pri strou, takrat pa seveda tudi živali ni bilo. Nikoli me ni strah, zato tudi Bučka ni že prej mu povrn kam greva, kje bova hodila, tako tudi on ve, da greva na veliki potep, potem pa zopet nazaj domov.

Alja in njen Bučko v gozdu v Nisi in Brdu

Zdi se, da v naravi neizbrisno živijo. Misliš, da bi se vti močje ljubljenčka takole dobro počutiš, če bi jih v življenju lastiče peljali na sprehod v gozd?

Živali ljubijo svobodo in naravo, saj so del nje in niso srečne, če so zaprte v stanovanjih. Zato je pomembno, da jim omogočimo prosto gibanje in če je možno, prost izhod iz stanovanja. Živali na vasi same počakujejo okrog, sprehajajo se po poljih in tudi v gozd gredo rade. Od nas pa je odvisno kako bo z nastimi "nisički" ljubljenčki. Ali smo jim pripravljeni posvetiti dovolj časa, zgoditi z njimi pravo komunikacijo in jim omogočiti življenje, primerno njihovi vrsti.

Kaj najbolj pogrešiš pri žudeh, ki izvajajo dovolj hincov ljubljenčke, pose ali mačke?

Mnogi ljudje imajo živali v stanovanjih in kletkah. Ali živali res ljubljemo, če jim pustimo le najhen svoboden prostor?

Živali imamo za ljubljovanje, predajo jim svoja hrepnenja, prepričljivosti, zlorombost, pri živalih isčemo tolazbo ali jih celo dresiramo za lovjenje divjadi. Pse damo na verige, potem pa rečemo, da je to potrebno, saj lahko napadejo ljudi. Ali se ne bi raje vprašali od koga so živali prevzete tako nara vo?

Kdo kibiko reče, da je prvi ljubljenček že do jih imel neizbrisno rod, za keso pa se ne zlobi, v krovu kaže, kar der zrajejo kost živalskega trape?

Verjamem, da nosijo vsi ljudje v svojem srcu ljubezen do živali. Pomembno pa je, da so javno in celovito seznanjeni s stanjem, v katerem so živali deležne vsakodnevnega trpljenja, ki jim ga povzroča človek. Tu mislim na nevezinljive razmere na živalskih farmah, nehumanne prevoze, znanstvene poizkuse in na način, kako morajo živali na koncu svojega življenja polnega trpljenja, tudi umreti za naš vsakdanji kos mesa.

Zdaj si ti prvič začudite globoko ljubezen in zalednjecost do nekake?

Že kot otrok sem imela rada živali, kasneje pa je ta ljubezen nekam izginila. Do določenih vrist živali sem postala zelo agresivna in univerzalna. Mnogo kasneje sem začela snječevati ljudi, ki niso uživali mesa. Verjetno se je nekaj prenehalo v moji zavesti, saj sem si tudi sama želela postati vegetarijanka. Postopoma se je tako spremenil tudi moj odnos do živali. Verjamem, da so današnje agresije v svetu povezane z uživanjem mesa. Svoja dejanja sedaj menim z zapovedjo "Kart ne zeliš, da ti kdo storí, to tudi ti ne storí drugemu." Tudi pri račvanju z živalmi tako vidim, kaj delam narobe in to sprememim. Čutim, da lahko na tak način ponovno zgradimo ljubezen in povezanost z živalmi, živalmi in naravo.

Danijela Loker

Vegetarijanci živijo dlje!

Sedaj tudi uradno: vegetarijanci živijo dlje! Na kongresu Nemškega združenja za prehrano, ki je bil v sredini marca v Potsdamu, je Center za raziskovanje raka iz Heidelberga predstavil rezultate ene najpomembnejših znanstvenih študij, ki je bila objavljena v zadnjih 25 letih. Od leta 1978 so opazovali okoli 1900 preizkusnih oseb ves čas njihovega življenja - kaj so jedli in zaradi kakšnih bolezni je del njih umrl. Dve tretjini njih so bili izključni vegetarijanci, ki so se ogibali mesa, uživali pa so še jajca in mlečne proizvode; ena tretjina pa je priložnostno uživala manjše količine mesa ali rib. 60 udeležencev raziskave niso bili samo vegetarijanci, ampak vegani, ki so se odpovedali tudi jajcem in mleku.

Dobro in slabo poročilo

Kot je sporočil Center za raziskovanje raka v svoji izjavi za tisk dne 6. 3. 2003, so imeli vegetarijanci drastično zmanjšan riziko smrtnosti. Od 1906 sodelavcev raziskave, ki so živeli vegetarijansko, bi moralo na osnovi uporabljenih podatkov verjetnostne umrljivosti, ki so se nanašali na celotno nemško prebivalstvo, umreti 908 oseb. Dejansko jih je umrlo samo 535. Pomembne so tudi bolezenske slike: pri moških udeležencih raziskave so bolezni srca in ožilja ter rak mnogo redkejši vzrok smrti, kot pri celotnem prebivalstvu. Pri udeleženkah ženskega spola ostaja število smrtnih primerov zaradi bolezni srca in ožilja občutno pod običajno mejo. Pri tem med vegetarijanci in vegani niso ugotovili nobenih značilnih razlik v smrtnosti. Za šest milijonov vegetarijancev, kolikor jih je že v Nemčiji, je to poročilo nadvse razveseljivo. Tem bolj alarmantno pa je za ostali del prebival-

stva; tako ugledna znanstvena ustanova, kot je Nemški center za raziskovanje raka, potruje, da je večji del naših civilizacijskih bolezni, prav posebno rak in obolenja srca in ožilja, pogojen z našimi prehranjevalnimi navadami. Meso ni kos življenjske

moči, temveč nič drugoga kot sredstvo užitka, podobno kot nikotin ali alkohol, ki sta trajno škodljiva. Nemški rezultati raziskav se direktno navezujejo na ustreerne raziskave v drugih deželah, kot npr. v ZDA in Švici. Direktor instituta za socialno in

Dalj in bolj zdravo živeti brez mesa

Umrljivost	opazovana	pričakovana	SSUP* v %
moški	243	466,9	52
ženske	292	441,8	66
skupno	535	908,7	59

Vzrok smrti

Srce in ožilje

moški	117	238,3	49
ženske	138	246,4	56
skupno	255	484,7	53

Rak

moški	50	105,0	47
ženske	74	90,1	82
skupno	124	195,1	63

*standardizirana stopnja umrljivosti

Izvleček iz rezultatov heidelberške študije o vegetarianstvu, ki je bila predstavljena leta 2003 na kongresu Nemškega združenja za prehrano.

preventivno medicino univerze v Zürichu npr. piše, da so zlasti zdravstveni pomisliki tisti, ki napeljujejo k temu, da se odpovemo uživanju mesa. Brezmesna prehrana prinaša natančno takšne spremembe, kot jih strokovnjaki za prehrano že dolgo zahtevajo. Vegetarijanci so tudi dejansko vitkejši in bolj zdravi in redkeje obolevajo za civilizacijskimi boleznimi.

Neka legenda umre

Že na začetku preteklega stoletja se je v strokovnih krogih pojavil sum, da mnenja o uživanju mesa ne morejo biti čisto v redu. V svoji knjigi Prehrana za novo tisočletje je John Robbins poročal, da je prišlo v I. svetovni vojni na Danskom do množičnega preizkusa glede vegetarijanstva, kjer je sodelovalo preko tri milijone poskusnih oseb: dežela je bila zaradi vojne blokade odrezana od celotnega uvoza iz tujine. Živiljenjske potrebščine so bile racionalizirane. Živilino je bilo prepovedano krmiti z žitom zaradi proizvodnje mesa. Namesto tega je bila namenjena direktno za prehrano ljudi. Rezultat je bil presenetljiv: v času omejevanja porabe mesa so ugotovili do tedaj najnižjo bolezensko pogojeno stopnjo umrljivosti. V primerjavi s povprečjem preteklih 18 let, se je umrljivost zmanjšala za okrog 34 %.

V II. svetovni vojni je prišlo do podobne racionalizacije prehrabnih potrebščin na Norveškem. Za večino prebivalstva mesni izdelki niso bili več dosegljivi. Tudi tu so znanstveniki z velikim presenečenjem ugotovili pozitivne vplive na zdravstveno stanje ljudi. Drastično se je zmanjšalo število smrtnih primerov obo-

lelih za boleznimi srca in ožilja. Ko so po vojni Norvežani ponovno sprejeli stare prehranjevalne navade, se je stopnja umrljivosti povzpela ponovno na prejšnje vrednosti.

Mesa si kar življenje moči, kar več samo sedetvo včika!

Zdravstvena reforma, ki nič ne stane

Dolgo je trajalo, preden se je pojavil na cigaretih zavojčkih napis: Kajenje škoduje zdravju. Kako dolgo se hočemo odpovedovati podobnim opozorilom na mesnih prodajnih pultih? Tudi Zvezni urad za zdravje v Berlinu je v svoji študiji o vegetarijanstvu prišel do rezultatov, da odpovedovanje mesu vodi do ugodnejših rezultatov pri krvnem pritisku in telesni teži ter zmanjšuje pogostnost obolenja. Kako dolgo si hočemo odgovorni politiki še zatiskati oči? Kdaj bodo o tem končno seznanili prebivalstvo? Kdaj bodo rezultati študij iz Berlina in Heidelbergra pripomogli k temu, da se bodo načrti prehrane v otroških vrtcih, šolah, bolnicah in mladinskih domovih polagoma spremenili? Je politično odgovornim važnejša mesna industrija kot zdravje prebivalstva?

Kot je poročala dr. Silke Hermann na kongresu v Potsdamu, ki je bila udeležena pri heidelberški študiji, bi bilo sedaj smiseln razširiti raziskave ter jih poglobiti glede na živiljenjske okoliščine, zdravstveno stanje in prehranjevalne navade preizkusnih oseb. Vendar denarja za te raziskave zdaj ni na razpolago. Namesto tega se v Heidelbergu pospešeno dela na tehnikah obsevanja, radioaktivni kirurgiji in molekularno bioloških postopkih, da bi dokazali nastanek tumorjev. Raje investiramo veliko denarja za borbo proti simptomom, kot pa za odstranjevanje vzrokov.

Kdaj bo Ministrstvo za zdravje napravilo politične sklepe iz znanstvenih rezultatov, ko se po vsej deželi tamka o eksploziji stroškov za zdravljenje bolezni in propagira nova zdravstvena reforma? Od vseh zavarovancev zahteva žrtve za zniževanje stroškov. Zdravniki zmerjajo, zdravstvene blagajne se upirajo, pacienti stokajo, ker je zdravstvena oskrba nazadovala. Kako bi bilo, če bi ministrica za zdravje del svoje politične in finančne energije investirala v pohod za nove prehranjevalne navade? Poziv za zmanjšanje porabe mesa bi bil najbolj učinkovit način za omilitev stroškov v zdravstvu. To bi bila reforma, ki ne potrebuje zakonov. In če politiki za to ne zberejo moči, lahko vsak državljan sam prične in sicer takoj - enostavno tako, da uživa vedno manj mesa in se mu na koncu popolnoma odpove.

Vir: Friedensreich 4/2003
Vegetarier leben länger, dr. Christian Sailer

Snjaček in sanatorij

Avtomobil je povozil sano do smrti, mino vozeči motorist pa je na samotni gorski cesti videl, da se je v travni nekaj premaknilo. Ustavil se je in poleg matve sime zagledal snjačka, ki je bil že s popkovino povezan z materjo. "Mislim, da nimaš nobene možnosti," je rekel trajočemu bitju, ko je odrezal popkovino, "toda nesem te nekam, kjer je vsaj topleje."

Najblizičji kraj je bila električna centrala centra za geriatrijo v New Jerseyu. Vzdušne valci so hitro dobili nekaj cunj in snjačku postlali za bojlerjem. Poiskali so tudi gumijasto rokavico, naredili nekaj lukačje in vanjo zliki mleko. Ko so mu ponudili mleko, je začel željno piti.

Mozje so mu dajali piti izmenoma in kmalu so negotove no gioe postale dovolj močne, da je prišel izza bojlerja na plan. V odmorih so ga ljubkovali in se igrali z njim. "Če je samočka, jo bomo klicali Ane Doe," so se smejali. Izkazalo se je, da je samoček, in učili so ga, naj se odzove na ime Frankie.

Frankie se je posebno navezal na enega izmed elektrikarjev, ki se je imenoval Jean. Ob lepih dnevih je Frankie šel s svojim novim prijateljem na sprehod in užival v svetlem zraku in praskanju za veseli. Včasih so prišle iz gozda sime in se pasle v bližini. Ko je snjaček ujel njihov vonj, je dvignil glavo. Nekdo je priporabil: "Bojte bo, da ga zvezdeš, saj nam bo drugače uzel." Jean je zrmajal z glavo: "Sam bo vedel, kdaj je čas za odhod." Frankie je začel slediti Jeanu in kmalu je bilo čisto nekaj vsakdanjega, če si streljal vitkega, belolasega moškega v družbi nezregega zlato rjavega snjačka.

Nekega dne je oskrbovanec centra opazil, da Frankie čaka pri vrati na Jean, in ga je povabil noter Sanatorij Glena Gardnerja, ki je namreč oskrboval starejše ljudi, ki so bili prej v državnih ustanovah za duševno bolne in so bili potrebitni posebne nega. Ko je osebje odločilo Frankies znatnaj poslopja, so potihali, da bi ga spravili ven. Ko pa so videli, da ga njihovi varovanci želijo pobratiti, so mu pustili ostati. Ko se je pojavil Frankie, so bili namreč vsi nasmejani in tudi tisti, ki so koraj kdaj spregovorili, so hoteli vedeti za snjačkovo ime.

Ko je Frankie nekega dne odšel, da uslužbenici čakajo na plačilno listo v visti pred uradnikovim okencem, se jima je kar pridružil, in ko je prišel pred uradnika, mu je ta rekel: "Nič ne bi imel proti, če bi tudi tebi dal ček, saj si

nas najboljši socialni delavec!"

Frankie je bil v sanatoriju do jeseni, ko pa je bil stareno leto, je prišel dan, ko se ni več vrnil, je začel skrbeti sam zase.

Še vedno pa je vsako jutro pozdravil Jean in v njegovem žepu poiskal pričoljsek. Ko je bil star dve leti, pa se nekega aprilskega jutra ni pojavil niti ni odgovoril na klice. Šele naslednji dan so ga našli. Letal je v travi, njegova prednja desna noge pa je bila poškodovana in skozi kožo so gledali drobci kosti.

"Takega zloma ni moč naravnati drugače kot z operacijo," je dejal veterinar, ki je pregledal Frankia. Morali so ga nesti iz gozda na improviziranih nosilih in ga peljati v osem kilometrov oddaljeno bolnišnico za živali v Round Valley.

Foto: Stanko Valpaki

Med dveurno operacijo je dr. Zoltan odvezel snjačku kost iz pleč in jo namestil med zlomljene kosti, nato pa je tja pričvrstil z kovinsko ploščico. Sedmi dan po operaciji je Jean poklical dr. Zoltana in mu povedal, da je postal Frankie preveč nemiren, da bi mu lahko dal injekcijo antibiotika. Kirurg se je zasmehjal: "Če je že tako živahan, potem ne potrebuje več antibiotikov." Ko se je razsinila novica, da je Frankie preživel operacijo, so se sestali oskrbovanci sanatorija. Mary, predsednica, je rekla skupini: "Brez močnje denarja ni operacije. Snjaček pa je naš, kajne?" Vsi so priklimali. "Torej moramo plačati račun." Odločili so se, da organizirajo nabirkovo in prodajno razstavo svojih izdelkov.

Tistega dne, ko je prispeval račun iz bolnišnice, je Mary skicala sestanek. Ko je odpirala pismo, so jo ostali tigo opazovali. "Oh, bog," je vzdihnila, "dolgujemo 392 dolarjev." Zbrati jim je namreč uspelo le 135 dolarjev. Toda, ko je spustila pogled na račun, je opazila rokopis, ki se je glasil: "Plaćano v celoti - veterinar Gregory Zoltan."

Ko je Frankie po osmih tednih lahko zapustil stajo, se je pred njo zbral veliko število prijateljev. Bilo je sredini junija in trava je segala do kolen. Snjačkova noge se je lepo zapelila - toda ali bo zdrlala napor pri teklu?

Jean je odpril vrata skedenja. "Pridi Frankie," je blago rekel. Sedaj lahko gre. "Frankie je naredil korak, toda takoj zatem pogledal Jeanja. "Vse je v redu," ga je tolatal Jean. "Svoboden si." Nenadoma je Frankie razumeel. Spustil se je v dir, letel čez potje kot hrt in kopita so se mu koraj dotikalata. "Tako je vesel, da je zunaj," je otočno priporabil Mary. "Mislim, da ga ne bomo več videli." Na robu gozda se je Frankie nenadoma obrnil in stekel nazaj. Pred skedenjem se je še enkrat obrnil. Travnik je šestkrat pretekel. Ustavl se je pred nami z visedim jezikom in dvignjeno nogo, ki je zelo uspešno prestala preizkušnjo. Bila je popolna. Vsi so se veselili. Kmalu je Frankie spet čakal Jeanja. Jeseni mu je Jean dal okrog vrata rumeno ovratnico, da bi ga štitila pred lovci. Gora je bila naravni rezervat, kjer se ni smelo lovit, toda divjih lovcov to kajpak ni prestasilo. Nekega dne se je dostavni avtomobil, poln lovočev, pripeljal do centrale. Ko so zagledali snjačko z rumeno ovratnico, so takoj ugovorili, da je to Frankie, saj so bili o njem, in pustili so ga pri miru. Vsako lovsko sezono pa so se George in ostali spraševali, ali naj snjačka zaprejo ali ne. Šlo je za njegovo lastno varnost, pa tudi za njihovo mino vest, vendar je bilo vsako glasovanje v priči njegovi svobodi. "Divjad in ljudje imamo vsak svoje dostojanstvo," pravi Jean. "Ne moreš jim odvzeti možnosti, ker so živali."

Tako Frankie, čudoviti snjaček v Glenu Gardnerju, ostaja svoboden. S tem pa v gotovo tvega, toda življenje je tveganje, on pa ima ob seti prijateljev, na katere vedno lahko rašuna.

Joe Cozad

Priredilo iz knjige Kurja jedica za doča ljubilejja malih živali, Učila, zakluba doo. Trčič 1999

Če bi nam tudi vi radi zaupali kakšno zanimivo zgodbo o živalih, nam jo posljite na naslov uredništva: damjan.lilar@siol.net ali pa vas bomo obiskali na domu!

Velikani človeštva o nekrvavem načinu prehranjevanja

Včasih kje slišim, da je vegetarijanstvo modna muha, da se s tem ukvarjajo ljudje, ki ne vedo, kako bi drugače pritegnili pozornost. Mar res? V resnici je bilo v zgodovini mnogo velikih mislecev, izumiteljev, skladateljev, duhovnih učiteljev, pesnikov, pisateljev, ki so se iz različnih razlogov odpovedali prehranjevanju z živalskimi trupli. Zbirali smo le nekaj njihovih izjav o vegetarijanstvu, več pa jih lahko preberete na spletni strani www.veggieinfo.net.

Uživanje mesa je kratkorno nemoralno, saj zahteva izvrste v dejanja, ki nasprotuje moralnemu občutku - ubijanje. Z ubijanjem živali človek v sebi po nepotrebni zate naj višjo duhovno čustvo -淑će in ustavljenje do sebi podobnih živih bitij, z nasiljem nad lastnimi čustvi pa postane okrunjen. Kako lahko prisluhujemo na zemlji doga in raij, če pa so naša telesa živi grobovi utihih živali?

Lev Nikolajevič Tolstoj (1828-1910)
- ruski pisatelj in dramatik, tu močnost

Prednost moramo dati pridelavi zelenjave, mislim, da je vegetarijanski način življenja pripovedljiv odmak od sedanjih barbarskih navad. Veliko narodov, ki živijo izključno od zelenjave, je v odličnem fizičnem stanju z veliko močjo. Glede na ta dejstva se mora vložiti ves trud za prekinitev namenskega in grozljivega klanja živali, saj le to uničuje naše moralne vrednote. Lahko si predstavljam bitja, organizirana na tak način, da živijo brez hrane, vso potrebno energijo za vzdrževanje življenjskih funkcij pa bi pridobivala iz svoje okolice.

Mihal Tsch (1856-1913) - izumitelj

Ali se zares sprašujete, kaj je Pitagoro privelo do vzdružnosti od mesa? Sam se bolj čudim, ob kakšni priloznosti in v kakšnem umskem stanju se je prvi

človek z usti dotaknil stjene krvi in nesel k ustnicam meso mrtvega bitja; kako je lahko postavil na mizo mrtva in postana telesa in si držal imenovati za jed in prehrano dele, ki so že malo prej rjoveli in jokali, se premikali in živel? Kako so lahko oči prenesle klanje ob rezanju goltancev, odiranju kož in trganju udov? Kako je lahko njegov nos prenesel smrad? Kako da oskrumta ni odvrnila njegovega okusa, ki je prišel v stik z ranami drugih in posesal sokove iz smrtnih ran? Te živali vsekakor niso levi in volkovi, ki bi jih jedli zaradi samoobrambe; ravno narobe, namesto teh koljemo nedolžna, krotka bitja brez kremljjev in zob, s katimi bi nas lahko poškodovala. Zaradi nekaj malega mesa jih prikrajujemo za sonce, svetlobe in življenjsko dobo, do katere imajo pravico po rojstvu in bitju. Če izjavljate, da ste po naravi namenjeni takšni prehrani, potem sami ubijte, kar želite pojesti. Toda to morate storiti samo z lastnimi sredstvi, brez pomoci mesarskega noža, gojade ali sekire.

Hobes (15-125)
- grški filozof in pisatelj

Vse, kar človek stori živalim, se nekod vme k njemu samemu. Dokler bodo ljudje klali živali, se bodo med sabo ubijali. Resnično, kdor seje semena ubijanja in bolezine, ne more žeti radosti in ljubezni.

Pitagora (od -582 do -490)
- grški filozof in matematik

Prisel sem, da odpravim vse krvave daritve.

Jesus in Mahatma

Pravčna država stoji na uživanju sadežev krvic na mesojedstvu.

Pitao (521-347 pr. Kr.)
- grški filozof

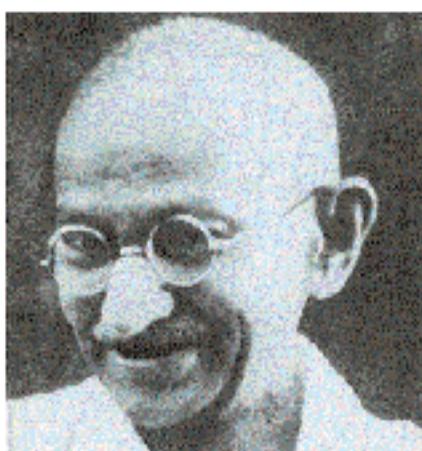

Prisel bo čas, ko se bodo vsi ljudje prehranjevali kot jaz in na mesojedstvo gledali kot mi sedaj na ljudožerstvo.

Leonardo da Vinci (1452-1519)
- slikar, kipar, arhitekt, naravnovedec, letalec in filozof

Nobena človeška konst ne opraviči najmanjše rokus živali.

Richtard Wagner (1813-1883)
- nemški skladatelj

Ali ni najbolj božanski poklic dajati življenje in ne jeman? Kristjani so v tem pogledu Kristusa izdali.

Mahatma Gandhi (1869-1948)
- indijski duhovni vodja

Anđelija Gastrović

Jezus in prvi kristjani so bili vegetarijanci in ljubitelji živali

Moris Hoblaj je rojen v Štrukovcu pri Čakovcu na Hrvaškem. Gimnazijo je obiskoval v Zagrebu, študij filozofije - teologije in sociologije pa v Zagrebu in Münchnu. Danes živi v okolici Würzburga ter se ukvarja s proizvodnjo vegetarijanske hrane. V prostem času piše cerkveno kritične članke za časopise. Iz Cerkve je namreč izstopil kot teolog - učitelj verouka, ker je prešel do zaključka, da je Katoliška cerkev s svojo hierarhično - absolutistično ureditvijo in s svojim okorelim dogmatskim naukom daleč od tega, kar je učil Jezus iz Nazareta. Po njegovih besedah se da iz biblije jasno ugotoviti, da je bil Jezus iz Nazareta demokrat in pacifist in da ga je zaradi njegovega nauka tedanja duhovniška kasta preganjala s pomočjo oblasti in ga na koncu razpela na križ. "Mislim, da bi se Jezusu iz Nazareta to zgodilo tudi danes, če bi se pojavil npr. v Vatikanu in zahteval to, kar piše v bibliji, namreč da spoštujemo samo enega Svetega Očeta, ki je na nebu ali da ljudje nehajo klati in jesti živali," pravi naš sogovornik.

Alije Bog s peto božjo zapovedjo: "Ne ubijaj!" imel v mislih samo ljudi ali tudi živali? Težko si je namreč predstavljati Jezusa, ki napeljuje ljudstvo h klanju in mučenju živali!

Bog je popoln in če reče "ne ubijaj", misli s tem vse, kar živi in občuti. Ta zapoved namreč zajema vse, kar se giblje v življenjski moči - tako ljudi kot tudi živali, v širšem smislu pa tudi rastline. Da Bog ne želi, da ubijamo živali, nam je oznani po svojih prerokih. Tako na primer najdemo zapisano pri Izaiji: "Kdor ubije vola je tako, kot da je ubil človeka." Zanimivo je, da katoliška cerkev ne spoštuje teža dela biblije,

pač pa je za klanje živali in proti vegetarijancem. V srednjem veku, v času inkvizicije, je celo preganjala in pobijala vse verske skupnosti, pri katerih je bilo vegetarijanstvo del njihovega verskega prepršanja, npr. manike, katare, bogumile in še mnoge druge. Znano je, da so pripadniki teh skupnosti iz prepršanja in spoštovanja življenja v živalih nasprotovali vsakemu mučenju in uživanju živali.

Torej bi se katoliška cerkev v prvi vrsti morala za vzemati za pravice živali. Zakaj temu ni tako?

Zdi se, da to ni tako zato, ker imajo samozvani Kristusovi nasledniki z

različnimi mitami in tiarami, "sveti očetje", ekselence in kardinali ter škofje, raje oblast nad ljudmi in živalmi kot pa nasledstvo Jezusa Kristusa, ki je bil pacifist in ljubitelj živali. Skoraj vse tako imenovane krščanske institucije s svojim odnosom do živali in svojimi definicijami, ki se nanašajo narje, izdajajo Jezusa Kristusa in Njego v nauk.

O tem govorijo tudi avtentični zgodovinski dokumenti in potrjujejo, da je bil Jezus iz Nazareta, kot tudi prvi kristjani, vegetarijanc in ljubitelj živali. V bibliji tudi lahko beremo Jezusove besede: "Kar storite kateremu mojih najmanjših, Meni storite." Jezus ni bil lovec, kot

so to mnogi samooklicani njegovi nasledniki, ki se v javnih medijih hvalijo, da so bili ali da so strastni lovci, to je morilci živali, kot npr. ljubljanski nadškof Franc Rode.

Zakaj ima Cerkev tako podcenjujoč odnos do živali in do drugače mislečih?

Tu gre za široko vprašanje, ki sega v srč državnega katolicizma tako v zgodovini kot v današnjem času. Danes ni več nobena skrivnost, da kravja cerkvena zgodovina temelji na takih imenovanih teoloških doktrinah, npr. na teologiji o pravični vojni, obstoju večnega prekletstva ali negiranju obstoja duše pred rojstvom tako pri ljudeh kot pri živalih. Z branjem biblije se vsakdo lahko prepriča, da so bili preročki in Jezus iz Nazareta za živali, duhovniška kasta in njeni verniki pa proti njim, oziroma za njihova trupla. Tako so uporabljali živalska tripla v svojem poganskem ritualnem božanstvu npr. pri prinašanju mesa za veliko noč v cerkev k blagoslovu ali pri Hubertuso vih mašah.

Da bi pred svojimi verniki duhovština prikrila lastno nesprejemanje preročkov in Jezusa iz Nazareta, je namesto preroških božanskih objav izoblikovala svojo absolutistično in skrajno prisiljujočo dogmatisko teologijo, ki je vse prej kot božanska.

Sprašujete, zakaj Cerkev podcenjuje živali? Iz preroških spisov vemo, da so živali v neprekiniteni komunikaciji povezane s svojim stvarnikom, da ga neprekiniteno slavijo in da jih On neizmerno ljubi. Morda je to razlog za njihov podcenjujoč odnos do živali. Cerkvena teologija npr. je prepričala ljudi, da živali nimajo duše in tako v ljudi vsadila popolnoma materialističen odnos do njih. Tako so živali postale za ljudi brezdražna mrtva materija, ki lahko služi le za hrano in obleko in do katere teologija dopušča vsako možno brutalnost, kot denimo poskuse v laboratorijsih. Čeprav bi ljudje, zlasti politiki, morali vedeti iz biblije, da je duhovniška kasta

Jezusu iz Nazareta delala velike probleme, ga preganjala in klevetala ter ga na koncu zaradi njegovega nauka, da Bogu in ljudem ni potreben duhovništvo, razpela na križ, ostajajo ti isti verniki in politiki, tako skozi zgodovino kot tudi danes, zvesti duhovništvu, ki jih, o tem govorijo dejstva, manipulira tako v duhovnem smislku kot tudi v politično - ekonomskem pogledu. Danes resda ne smejo več ubijati in na grmadah sežigati ljudi, ki se jim upirajo, jih pa zato diskriminirajo in klevetajo ter jih skupaj s svojimi političnimi vazali z raznimi sramotitvimi in nevarnimi pojmi kot npr. sekta ali sekta, onemogočajo v javnosti.

Iz biblije so očitno čitali poglavja, ki govorijo o Jezusovi ljubezni do živali. Kdaj in zakaj? Pri vseh zuranjih religijah vedno igraja oblast in denar odločajočo vlogo. Iz zgodovine vemo, da so leta 313 s Konstantinovim ediktom tedanjih upraviteljih materialnih posesti prvih kristjanov dijakoni, starešine in škofje, zamenjali duhovne vodje, ki so bili nosilci preroških besed, ter sklenili paket s Konstantinom. Z njegovo pomočjo so nato postali vodje državno privilegirane religije in sooblikovalci državne oblasti. Cesar Konstantin je za te usluže od rove državne religije zahteval protiusluge, ki jih je tudi dobil. Tako je npr. za razliko

od prvih kristjanov, ki niso bili vojaki in so bili proti vojni, državna cerkev, kasneje katoliška, cesarju obljubila podporo pri rekrutiranju vojske. Obljubila mu je podporo pri vojskovjanju in da se bo borila proti vsemu, kar cesarju ni všeč, med ostalim tudi proti drugim religioznim gibanjem.

Tako na novo osnovana državna vera je sedaj potrebovala tudi neko, za njo avtorizirano sveto pismo, biblijo, v katero bodo njeni verniki morali verovati in ki bo duhovščini omogočila oblast nad vsem in vsemi ter bogastvo in razkošje.

Mnogi strokovnjaki in teologi danes menijo, da so bili številni današnji biblijski spisi že v samem svojem nastanku manipulirani, kajti o tem govorijo tudi verodostojni zgodovinski zapisi in avtorji ali prevajalci - sestavljalci današnje biblije.

Nam lahko navedete kakšen primer ponarejanja božje besede?

Eden od njih je sv. Hieronim, ki je od tedanjega papeža Damasa dobil nalog, naj sestavi in prevede edinstveno delo. To delo se danes imenuje vulgata ali biblija. Hieronim je pisal papežu naslednje: "...pred sabo imam nekaj prevodov, ki so vsi različni in iz tega moram napraviti eno enoto delo, kar je nemogoče, zato moram napraviti povsem nekaj novega, s čimer bom stopil v zgodovino najverjetnejše kot ponarejevalec svetih spisov." Hieronim je moral sestaviti biblijo po tedanjem nauku državne Cerkev, kar pomeni, da vanjo ni smel vnesti nekaterih temeljnih resnic iz tedaj poznanega in zapisanega nauka Jezusa iz Nazareta. To so bili predvsem spisi o nauku o reinkarnaciji, o resnicici neobstajanja večnega prekletstva, o resnicici o živalih, povezani z Jezusovo ljubeznijo do njih. Vse to ni smelo iti v vulgato - biblijo, ki jo imajo danes mnogi kristjani za avtentično Božjo besedo, da bi lahko obstajala neka državno privilegirana religija, ki z

raukom Jezusa iz Nazareta nima nič skupnega, razen imena, s katerim manipulira vernike.

Kje lahko preberemo kaj več o Jezusovem vegetarijanskem načinu prehranjevanja in njegovem sožitju z živalmi?

Najprej so tu apokrifi iz časa prvih kristjanov. Ti niso v sklopu biblijskih tekstov. Potem so še mnogi rimski državni dokumenti iz obdobja prvih kristjanov in krščanskih gibanj, ki govorijo o njihovem peganjanju zaradi sledenja nauku Jezusa iz Nazareta, v katerem je vegetarijanstvo ena glavnih resnic. To so predvsem spisi o manjšejih, katarih, bogumilih ali v najnovejšem času spisi prakristjanov v Univerzalnem življenju. V eni najnovejših brošur "Veliko Gabrielino pismo Št. 4" najdemo: Veliki cerkveni oče Hieronim (391- 420 po Kristusu) piše v enem od svojih spisov na temo vegetarijanstva naslednje: "Do vesoljnega potopa je bilo uživanje živalskega mesa nepozzano. Od potopa naprej pa so nam mašili usta z vlakni in smrdljivimi sokovi živalskega mesa... Jezus Kristus, ki je prišel, ko je bil čas dopolnjen, je spet spojil konec z začetkom, tako da nam zdaj ni več dovoljeno jesti živalskega mesa". Apostol Pavel je v poslanici Rimljancem napisal: "Vemo, da vsa bitja skupaj vzdihujejo in trpijo vse do zdaj. Bitja plaho čakajo, da se ljudje prepoznaajo kot Božji otroci, kajti vsa bitja naj bodo nekoč osvobojena iz suženjstva krožnega toka minljivosti v prvobitno svobo do Božjih otrok."

Janez Zlatoust (354 – 457 po Kristusu) opisuje življenje neke skupine tedanjih kristjanov: "Pri njih ne tečejo potoki krvi, ne koljejo in ne sekajo mesa... Pri njih ni strašnega vonja po mesnem obroku ...ni slišati divjanja in razuzdanega hrupa. Uživajo samo kruh, ki si ga prislužijo s svojim delom in vodo, ki jim jo nudi čisti izvir. Če si zaželijo razkošen obrok, uživajo v

plodovih in pri tem občutijo večji užitek kot pri kraljevski mizi."

Poznam mnoge rezultate zgodovinsko-kritičnih raziskav življenja in poučevanja Jezusa iz Nazareta, vendar niti eno delo ni tako avtentično in izvirno kot knjiga "To je Moja Beseda. Alfa in Omega. Jezuso v evangelijs. Kristusovo razodetje, ki ga že poznajo pravi kristjani po vsem svetu", v katerem On, Kristus, ki je kot Jezus hodil po tej Zemlji, podrobno poroča o tem, kar se je resnično dogajalo v času njegovega življenja.

V enem od časopisov smo pred kratkim lahko prebrali intervju s slovenskim nadškofom dr. Francetom Rodegom, kjer je povedal, da je bil včasih straten lovec, vendar sedaj z novim zakonom o lovnu nima toliko možnosti ubijati divje živali. Kako komentirate njegovo izjavo?

To gotovo ni v duhu Jezusa Kristusa. Za tistega, ki iz nizkotnih nagibov tako postopa z živalmi, se pravi da jih ubija s puško, jih kolje in na koncu poje, kot to pravi nadškof Franc Rode v svojem intervjuju, bi lahko veljala izjava Theodorja Heussa (1884 – 1963), prvega predsednika Zvezne republike Nemčije, ki pravi: "Lov je samo strahopeten opis posebno strahopetnega umora nemocnega bitja. Lov je vzoredna oblika človeške duševne bolezni."

Jezus iz Nazareta, v čigar imenu misli, da nastopa Franc Rode, ni tako učil niti tako delal. On je bil miroljuben in je ljubil živali. Na žalost intervju nadškofa Franca Rodeta ni edina perverznost do živali, ki jo katoliška cerkev aktivno podpira glede mučenja in ubijanja živali v Sloveniji. Tu so tudi tako imenovane Hubertusove maše. Te dajujojo njegovi kolegi Škofje in duhovniki pred trupli pobitih živali, ki jih na koncu maše blagoslovijo.

Tolstoj je rekel: "Dokler bomo pobijali živali, se bomo pobijali

tudi med seboj!" Ali je potem tudi katoliška cerkev, ki zlorablja peto božjo za ved, odgovorna za nasilje in vojne, ki divjajo po svetu?

V to danes ne dvomi niti papež Janez Pavel II, ker sicer ne bi poskušal prositi odpuščanja žrtv, ki so jih pobili sinovi in hčere, kot pravi papež, njegove organizacije. Katoliška cerkev je po mnenju mnogih zgodovinarjev in razmišljajočih svobodnih ljudi v največji meri odgovorna za vojne, ki so bile v zadnjih 1700 letih, kajti bila je etično-moralna institucija vladajočih sistemov ali pa je bila sama vladajoči sistem, kar seveda pomeni, da se je aktivno odločala za vojne. Zgodovinsko dejstvo je, da so Cerkve, ki zase trdijo, da so naslednico Jezusa iz Nazareta, že od same ustanovitve, od 313. leta prinašale samo trpljenje, težave in smrt tako ljudem kot živalim in naravi. Spomnimo se samo križarskih vojn, srednjega veka, tako imenovanega sežiganja čarownic, spomnimo se masakra katoliških Hrvatov nad pravoslavnimi Srbimi med letoma 1941 in 1943 v Jugoslaviji; za zadnji omenjeni zločin se je v Banja Luki skušal opraviti sedanji papež.

Skoraj neverjetno je, kako lahko neka organizacija, kot npr. katoliška cerkev, skoraj dva tisoč let ubija, peganja in, kot v času inkvizicije, masakriра ljudi in živali, ne da bi se širša javnost temu mogla zoperstaviti in to v imenu kneza miru, Jezusa Kristusa.

Davorin Loker

**Več o odnosu cerkve
do živali
si preberite na:**

www.zrtve-cerkve.org

Novice iz Društva za osvoboditev živali in njihove pravice

Društvo za osvoboditev živali in njihove pravice se je že pred letom in pol z vso vnemo in resnostjo lotilo svojih zastavljenih ciljev. Da to društvo ni muha enodnevica, so med drugimi (lovcji, mesarji) spoznali tudi mediji, ki so stalni gostje na prireditvah in dogajanjih, ki jih prireja društvo.

Tiskovna konferenca

V Ljubljani je 5. 2. 2004 potekala tiskovna konferenca pod naslovom: "Meso-kos življenjske moči ali sokri vec za civilizacijske bolezni?" Iztočnica za to aktualno temo je bil film z naslovom: Jesti meso povzroča bolezni. Iz sledki znanosti, ki dokazujejo škodljivost mesa, počasi pronicajo tudi v področje medicine.

Stališča Društva za osvoboditev živali in njihove pravice do te problematike sta predstavila predsednik Stanko Valpatič in pravni zastopnik društva Vlado Begarić, ki je tudi avtor predloga za dopolnitve osnutka strategije prehranske politike.

Foto: Silvo Metelko

Protestni shod

Dan brez mesa (21. marec) v Ljubljani ni ostal prezir. Za to je poskrbelo Društvo za osvoboditev živali in njihove pravice, ki je s svojim shodom 18. marca opozarjalo na posledice mesne prehrane in izrazilo svoj protest tudi proti pravilniku ministra za kmetijstvo, gozdarstvo in prehrano, ki dovoljuje odstrel medvedov volkov in risov. Po uvodnem govoru Stanka Valpatiča v parku Zvezda so udeleženci shoda s transparenti krenili na kratek pohod po ljubljanskih ulicah. Protestno pismo, ki ga je Damjan Likar prebral pred parlamentom, je bilo oddano na vložišče parlamenta. Sledil je še nagovor Andreja Gabrovec pred Prešernovim spomenikom. Pot protestnikov se je sklenila ob prihodu v Zvezda park. Protestni shod nikakor ni postal neopažen, za kar so poskrbeli tudi različni mediji. Zahvalo njim in vsem zbranim je v imenu društva prebrala Gretta Mikuž Fegec in udeležence že povabila na naslednjo prireditve - mednarodni protestni shod, ki ga ob dnevu Zemlje organizira društvo 24. aprila 2004.

Sodelujoči na tiskovni konferenči: (z leve) Damjan Likar, Stanko Valpatič, Sebastjan Prah, mag. Primož Šterbec in Vlado Begarić.
Foto: Denes Sadoč, Arhiv revije Mladina

Društvo pa ni edino, ki opozarja na spornost uživanja mesa, zato so na tiskovni konferenci sodelovali tudi zunanjí gostje: Sebastjan Prah - živilski teholog ter mag. Primož Šterbec - predsednik Zveze društev proti mučenju živali Slovenije. Gleda na različna področja (živilska tehnologija, ekologija, pravni in etični vidik...) tako ni zmanjkalo argumentov, ki govorijo v prid brezmesne prehrane.

Povabilo na aprilski protestni shod

Naj javnost spozna, da Slovenija prima v Evropo veliko bogastvo, če prenehamo s potovanjem živali in podprtimo življenje v gozdovih in naravi naseljih.

Društvo za osvoboditev živali in njihove pravice vabi na mednarodni protestni shod, ki bo v soboto 24. 4. 2004 s pričetkom ob 11. uri v parku Zvezda, na Končresnem trgu v Ljubljani.

Skupaj s sodelnjenci iz drugih držav previdimo k pristemu občutju rimske ljudi, ki so se že sprijaznili, da njihovi prijatelji iz otroštva - živali končujejo kot žrte pod rocesarskimi noži in lovskimi puškami. Obeta se zanimiv program z gostbeno popestritvijo in udeležbo znanih Slovencev. Začenjeni so transparenti na tematiko lova ali protesta proti drugim oblikam trpinjenja živali.

Bi tudi vi želeli pomagati živalim?

Če ste eden tistih, ki ga je okolica označila za drugačega, ker s svojim načinom prehranjevanja ne podpira ubijanja in ki se mu upira vsako nasilje nad živilskimi bitji, potem ste pravkar našli to, kar ste že dolgo iskal:

DRUŠTVO ZA OSVOBODITEV ŽIVALI IN NJIHOVE PRAVICE!

Postanite član in s svojimi idejami ali akcijami podprite naše delovanje! Živali vam bodo neskončno hvaljeni!

**Sedež društva: Ostražno pri Ponikvi 26, Ponikva
Tel.: 031/5763-303**

internet www.osvoboditev-zivali.org
e-mail: info@osvoboditev-zivali.org

Gretta Mikuž Fegec

Za kulturo nenasilja

Narave so se že večkrat otnili posamezni ljudje, ki so prepričani, da so prizadevanja za zaščito živali sicer dobrodošla, da pa bi bilo bolj konistro, če bi se naravovarstveniki raje ukvarjali s problemi, ki temeljijo ljudi, kajti tudi ljudje imajo v naši državi številne probleme. Nenazadnje tudi težave z nasiljem drugih ljudi. To vsekakor drži. Številne humanitarne organizacije vsak dan poročajo o novih primernih nasilja nad otroki, ženskami, nasilje v družini je že prepoznamo kot prevladujoča in obenem najmanj kaznovana oblika nasilnega obračunavanja med ljudmi. Pa vendar menim, da ima nasilje nad ljudmi in nasilje nad živalmi skupen izvor. Ko se borimo zoper nasilje in nepotrebne krutosti nad živalmi, se obenem borimo proti nasilnemu vedenju na sploh. Ko se za vzemamo za human odnos do nemocnih bitij, s tem želimo obenem prispevati s svoj delež k razvijanju kulture nenasilja, kulture, ki temelji na stipnosti, sotivanju, na tistem skupnem imenovalcu, ki nas vse kot ljudi in kot živa bitja združuje. To pa je pravica do življenja, do spoznavanja naše vsakokratne posebnosti in dostenjastva, ki ga imamo kot živa bitja. Žal živijo med nami tudi ljudje, ki so jim te vrednote tuje, ki jim življenje drugega bitja ne pomeni praktično nic in ki s svojim pošetjem gradijo svet nasilja, okrutnosti, smrti. Lov na živali je sestavni del tega nasilnega pogleda na življenje, ki obsoja na smrt vse, kar naj bi bilo v naravi "odvečnega".

Tako ni zaključje, da potujejo v Sloveniji lovi vsako leto več kot 100.000 živali. Ker pa se vse večji del ljudi ob podobnih potihih živali zgroziti, se lovi zavedajo, da je potreben taksi nerazumljivi krutosti dati določeno legitimacijo in jo na nek način opraviti. Tako nastajajo zgodbje o "izjemni" škodi, ki naj bi jo divje živali povzročale, preste vajo se ove in koze, ki naj bi jih pokončale "podivljane" zveri. In že so tukaj "odrešitelji", samoodklicani varuh naravnega začasnega, ki si domisljajo, da so pametnejši od narave in ki si jenjujo pravico do razpolaganja z življenjem drugih živilih bitij. Divjadi naj bi bilo preveč, pravijo. Daje preveč medvedov volkov... A vendar - koliko volkov je "preveč volkov"? Koliko sm je "preveč sm"? Trditev, da živi danes v Sloveniji natančno deset volkov "preveč", je smesna. Kajti živali je za lovoce vedno "preveč", le denarja, ki ga z njihovim

potujanjem zaslužijo, jih nikdar ni "preveč". Zato sem kot ljubiteljica živali in nasprotnica lova na ministra za kmetijstvo mag. Franca Buta naslovila javni poziv, naj letos ne podpiše odloka o odstrelu divjih zveri, saj posebej ne zaščitenih živalskih vrst. Še posebej sem ga prosila, naj ponovno prenese predloge o odstrelu volkov, saj menim, da potujanje živali s strani lovoe v ruši naravno ravnotežje in preprečuje možnost nenasilnega sotivanja med živalmi in človekom. Poleg

stredne ogroženosti človeka. Toda, naj mi mag. But razloži, kako bo nadzirala "izredni odstrel" in kdo bo ugotavljal, ali je bila utita žival ustreljena kar tako, za zabavo, ali pa v silobranu. Povsem jasno je, da se je s tako odločitvijo ministra začel dobesedno pokol nad v Sloveniji živilimi zvermi, kar meče zelo slabo luč na našo državo, saj postaja tako Slovenija v evropskih naravovarstvenih krogih poznana kot država z izredno krutim ravnanjem z živalmi.

Absurdno je, da nikde ne ve natančno, koliko zveri živi v slovenskih gozdovih, obenem pa se silno natančno določajo številke "presežnih", "odveznih" živali. Vendar pa v neobremenjeni naravi ni nobenih presežkov ni živali, ki bi jih bilo "preveč". Če je med njimi številna premoč ene ali druge vrste, je to zato, ker so prav take, povsem nerazumno odločitev o odstrelu tolitskega števila živali povzročile takšne odlike. Omenjena odločitev ministra Buta ne ji je na poskus izteblijanja. Poboj tolitskega števila zveri bo imel za posledico prekomerno razmnoževanje sm in drugih živali, zaradi česar se bodo povečale pritožbe kmetov nad škodo, ki jo sме povzročajo, to pa ne bo vodilo nikam drugam kot v sprejemanje novih odlokov o potujanju teh živali s še večjimi "odstrelimi kvotami". Krog je sklenjen.

Naravovarstveniki in vsi, ki se borimo za naravno sotivanje vseh bitij na tem planetu ter nenasilne odnose v družbi in v odnosu ljudi do narave verjamemo, da narava za svoje ravnotežje ne potrebuje lovoe v. Kajti lov ni nič drugega kot eden najbolj razdiralnih posegov človeka v naravo, ki je v preteklosti že pripeljal do popolnega porušenja naravnega ekološkega ravnotežja živalskih vrst. Narava potrebuje predvsem to, da jo spoštujemo v vsej njeni raznolikosti in da zazivimo v skladu z njo, saj smo nenazadnje tudi sami del nje. Mi kot ljudje pa potrebujemo predvsem mirljubne, nenasilne odnose sami med seboj, kajti nasilje rodi samo še večje nasilje. Začaran krog okrutnosti in trpljenja, ki ga posamezniki namemo sinjo okrog sebe, je potreben nekje prekiniti. Tudi tako, da se lov prepove.

Mag. Alenka Paclan je članica Društva za zaščito živali Ljubljana in Društva za osvoboditev živali in njihove pravice.

tega pa sem mu tudi predlagala, naj v komisijo za divjad vključi tudi predstavnika naravovarstvenih skupin, ki se borimo za odpravo lova. S tem bi kritična javnost dobila možnost neposrednega dostopa do vseh relevantnih informacij kot tudi možnost, da sodelujejo v tovrstnih postopkih odločanja in s svojimi tehničnimi argumenti zoper nasilje in lov prepričamo odločevalce, da sprejmejo drugega, nenasilne ukrepa za regulacijo števila divjih živali. Moj poziv je naletel na gibanje vsesa. Zato sem zaprosila za pomoc tudi nekatere mednarodne organizacije, ki skrbijo za zaščito živali, in s skupnimi močmi smo dosegli zgolj to, da so bili volkovki letos "pomilovščeni", pa še to zgolj navidezno. Kajti, kot je znano, je minister But podpisal odlok o odstrelu 80 medvedov in 14 volkov, kar je dobra četrta vse populacije teh dveh vrst živali v Sloveniji. Resda je pri volkovih odredil zgolj "izredni" odstrel, torej odstrel v primeru nepo-

mag. Alenka Paclan

Pogumni zdravniki o škodljivosti mesne prehrane

Včasih kje slišim, da je meso nujno potrebno za rast in ohranitev zdravja. Mar res? V zgodovini človeštva in tudi v današnjem času je že mnogo pogumnih in ozaveščenih zdravnikov, ki si upajo spregovoriti o tej zmoti uradne medicine, ki še vedno promovira meso kot nepogrešljivi del prehrane posameznika. Spodaj naštete izjave o posledicah takšne zavajajoče doktrine in pozitivnih učinkih brezmesne hrane, so vsekakor vredne premisleka.

dr. med. George Cheyne (1671-1743)

- zdravnik in eden največjih pisateljev na področju fiziologije, medicine in filozofije
- + Žele zelo hude bolezni bodo izmodrile človeštvo, da bo prenehalo jesti meso, kar je glavni vzrok vseh bolezni. Zaradi živinoreje bo celo zmanjšalo pitne vode.

dr. med. Jean-Baptiste Pressavion (1761-1830)

- * Brez reform v prehrani ne bo dobre parati.

dr. med. John Aikernby (1763-1831)

- * Sprememba diete pomaga pri bolezni bolj kot medicina.

dr. med. Michael Hindhede - kot predsednik danske protačunske komisije je v prvi svetovni vojni resil deloval pred lakoto tako, da je vse prasiče prodal v tujino, zelo zmanjšal število druge klavne živine in vpeljal rastlinsko prehrano; v času tega njegovega rezultata je v enem letu umrličnost padla za 35 odstotkov.

Bircher-Benner, Max Oskar (1867-1939) - švicarski zdravnik, ustanovitelj novodobne vegetarijanske prehranljene terapije

- * Nas zdravnikov na univerzah ne naučijo dovolj o vzrokih bolezni. To velja še posebej za področje prehrane.

Vir: Brucker, Dr. M.: Zucker, Zucker - Krank durch Fabrikzucker, str. 41

- * Več ko se vnaša v našo prehrano meso in razne dražilne snovi, manjše postajajo zmogljivosti, ker

posti in fizična moč našega ljudstva. V tistih narodih, ki se izključno ali pretežno prehranjujejo z rastlinsko hrano, tisti presemetljiv razvojni potencial. Vpliv prehrane ni ornejen samo na posamezni individuum, temveč na cele generacije.

Vir: Bircher-Benner, Ernährungstherapie, str. 149

Brucker, dr. med. M.O. (*1949) - zdravnik interna medicine

- * Na univerzah nas zdravnikov ne učijo povezave med prehrano in boleznimi. To se stoji ne verjetno, vendar je resnično.

Vir: Brucker, Dr. M.: Zucker, Zucker - Krank durch Fabrikzucker,

- * V univerzitetnem izobraževanju medicincev je izključeno znanje o povezavi med napadno prehrano in rezultirajočimi boleznimi. To skandalozno stanje se do danes ni odpravljeno.

Vir: Brucker, Dr. M.: Zucker, Zucker - Krank durch Fabrikzucker, str. 14

Albrecht von Haller (1708-1777)

Švicarski učenjak, zdravnik in pisatelj

- * Brezmesna dieta človeka popolnoma oskrbuje z vsem potrebnim, mu podajša življenje in ozdravlja takšne bolezni, ki jih pripisujemo nečistii ali prekliški krvi ter preprečuje njih nastanek.

Vir: C. A. Skriver: Stephanus, ISBN 3-88080-016-2, str. XXI-XXII

Moeller, Michael Lukas - prof. dr. med.

- * Kot večina mojih kolegov sem bil

taik glede prehrane. Skorajda strinjam se medicine, ki sem se je učil, ne da bi pri tem kaj iz vedel o znanosti prehranjevanja, na kateri bi lahko temeljila najenosta vnejša in najučinkovitejša preventiva pred vsemi današnjimi bolezni.

Vir: Moeller, M.L.: Gesundheit ist essbar, Goldmann-Taschenbuch, str. 9, 25

Švicarska liga proti raku

- * Vzrok za raka je belega crevesja in hormonsko odvisnih tumorjev (raka na prsih in prostat). Je pogostokrat ta, da se v telo namesto vlažnin vnaša preveč načinov. V žitu, zelenjavu in sadju nam nara va nuditi zaštitne snovi. Po vsej verjetnosti vlažna rastlinska hrana učinkovito preprečujejo razvoj rakastih tvarov.

WorldHealth institut

- * Mesno bogata prehrana povzroča veliko pogostih bolezni, kot so srčne bolezni, kapi, in dolocene viste raka.

Vir: Zur Lage der Welt 1992, Fischer Taschenbuch 11327, str. 80-81

- * Vecina škodljivih posledic za zdravje zaradi prekomernega ustiranja mesa po imenuje prehranbenih strokovnjakov iz vira iz t.i. "velikega beljakovinskega fiaska" - to je zmotno ga prepričanja zahodnega človeka, da mora ustavljati velike količine beljakovin.

Vir: Zur Lage der Welt 1992, Fischer Taschenbuch 11327, str. 94

- * Velika poraba mesa zahteva tudi človeška življenja. Kdo ustava veliko mesa, je bolj dovzet za bolezni izobilja, kot so srčni infarkti, kapi in rak, ki spadajo k najbolj razširjenim vzrokom smrti v industrijskih državah.

Vir: A. Dumling: Zeitbombe Viehwirtschaft, Wochenschau-Verlag, str. 6

Andreja Gabrovčec

Menoslogata prehrana povzroča veliko pogostih bolezni, kot so srčne bolezni, kapi, in dolocene viste raka.

Kako bi bilo, če bi klavnice imele steklene stene?

Ob nedavnjem mirnem protestnem shodu, kjer so zagovorniki pravic živali v središču Ljubljane izrazili nestrinjanje v zvezi z načrtovanim pohodom medvedov, volkov in risov, je Društvo za osvoboditev živali in njihove pravice na Čopovi ulici imelo dva dni postavljeno tudi svojo stojnico. Na njej so obiskovalci lahko dobili veliko informacijskega gradiva, zbirali so se podpisi za odpravo lova, nekateri pa so izpolnili tudi anonimno anketo na naslovno vprašanje.

Zbirali smo nekaj najbolj zanimivih izjav.

- + Menim, da ne bi bilo lahko gledati.
- + Steklene klavnice hočem, ne pa štadiona in džamije.
- + Bi dejansko videli in slišali, kako se živali borijo za življenje, ko se jih kolje.
- + Bi marsikdo pomisli, preden bi z veseljem ugriznil v zvezek.
- + Ne morem si predstavljati klavnice v steklu, kajti že sedaj, ko se peljem mimo, me je groza in škoda, da je to skoraj v centru Ljubljane.
- + Če bi bile stene klavnic steklene, bi bili na svetu sami vegetarijanci.
- + Bi si večkrat privoščila hamburger... mnjam!
- + Mislim, da bi bilo več vegetarijancev in ljudje ne bi bili več tako brezbržni glede te teme, čeprav je veliko slabih ljudi, ki jih prizori ne bi preveč prizadeli. Vseeno pa veliko ljudi ne ve, kaj se dogaja za stenami klavnic - bili bi mogoče presenečeni.
- + Jih ne bi več bilo!
- + Bi večina postala izredno dosledni vegetarijanci.
- + Bilo bi praktično, ker bi se s to odkritostjo zagabilo to početje večini ljudi.
- + Verjetno bi morali gledati stran, če bi hoteli brez slabe vesti pojesti še kakšen zrezek.
- + Imamo še srečo, da še niso.
- + Bi veliko ljudi spravidilo, kaj sploh živali so. Niso hrana, ampak bitja kot smo mi.
- + Ljudje se vsak dan srečujemo z raznimi krutostmi in hodimo slepo mimo njih, zato ne vem, če bi steklene stene priporočile k ozaveščanju ljudi - bi se navadili tudi na to.
- + Če bi klavnice imele steklene stene, jih sploh ne bi bilo, ker bi steklo počilo od krikov in bolečin.
- + Če bi klavnice imele steklene stene ...hm... bi to spremenilo ne le pouk biologije in anatomije, pač pa bi se marsikdo zamisli nad vsebino krožnika na mizi pred obedom. Zagotovo bi bilo več vegetarijanskih restavracij.
- + Jaz bi klavnice sploh ukinila.

Društvo Liker

Razvitost ali zgolj "razvitost" današnje civilizacije?

Danes se včasih zdi, da zahodni svet in civilizacija na vseh področjih doživlja razvoj in napredek. Človek lahko posija plovila na Mars, klonira zarodek, ustvarja vedno nove najsootnejše tehnologije ter pravzaprav oblikuje svet po svoji podobi. Tovrstni "napredek" uživajo tudi prebivalci zahodnega sveta, saj ob običajnih najsootnejših pripomočkov živijo vse lagodneje in vsaj na videz srečneje. Tako lahko zahodni človek vedno več svojega časa posveča "uživanju", včasih pa se celo ustvarja vtis, da je sreben.

Povprečen prebivalec zahodnega sveta bi prav gotovo zatrdil, kako razvitejša je postala družba v zadnjem času. Toda zahodni svet se zdi tako razvit zgolj, če razvitost merimo z materialnimi indikatorji. Če bi pri naši sodbi uporabili indikator etičnosti oziroma pravičnosti, bi se nam pokazala popolnoma drugačna, mnogo bolj problematična slika. Kljub vsemu tehnološkemu razvoju na svetu je namreč že vedno ogromno trpljenja, nešteto oči pa žalostno in v popolni agoniji čaka na izjernno mučno smrt. Položaj živali, rejenih ali divjih, se v današnjem, "sodobnem" svetu ni prav nič izboljšal. Nasprotno, zdi se, da je sodobni, popolnoma shedonizirani človek, zmeraj manj sposoben empatičnega vzivljavanja v njihovo žalostno usodo. Le koga bi ob vseh "radostih" in "užitku", ki jih ponuja današnji Kapital, že zanimala usoda nekih živali, "manj razvitih od človeka"? Tako se nadaljuje nepojmljivo rušenje milijonov in milijonov živali v laboratorijskih, na rejenih in baterijskih farmah, v klavnicih, ob transportih, na farmah za gojenje pravega krzna, na praznovanjih verskih praznikov ter na premogih drugih mestih.

Zdi se, da so živali, ti najtesnejši sorodniki človeka, ki mu niso nikdar hoteli storiti nič zlatega, najbolj depri-vilegirana oziroma marginalizirana živa bitja v zgodovini planeta Zemlja. Kljub vsemu družbenemu napredku v zadnjih stoletjih (odpirava suženjstva, uveljavite v enakopravnosti žensk, napredek pri obravnavi istospolnih razmerij, uveljavite v demokraciji in

Primož Šterbenc je magister znanosti s področja mednarodnih odnosov in doktorski kandidat s področja mednarodnih odnosov na Fakulteti za družbene vede, predsednik Zveze drušev proti močenju živali Slovenije (ZDPMŽS) in član Environmental Investigation Agency (EIA), britanske organizacije za zaščito divjih živali.

Mag. Primož Šterbenc na besedilu proti močenju živali

Foto: Tomaz Grom

Streljive postopek testiranja živali

drzave blaginje) človeštvo do živali, nima nič prijaznejšega odnosa. Nasprotno, z uveljavljivijo kapitalističnega in popolnoma tržnega načina družbene dejavnosti, ki v času globalizacije v planetarnem kontekstu dobiva počastne razsežnosti, se je položaj živali še bolj poslabšal. Tržna logika namreč zapoveduje, da je nujno prideleti čim več enot (mesne) hrane v čim krajšem času ter na vse možne načine, tudi z najhujšim mraučenjem, lažati prave in namišljene zdravstvene težave človeka. Poleg tega je treba dati sodobnemu človeku zaradi njegove vse večje kupne moči vse, kar si v

svoji nečimnosti zaželi. Kapital obraca kolosalne zlate cekine in pri tem ga prav nič ne zanira usoda čudežnih, nedolžnih in popolnoma nemočnih živil bitij.

Žalostno je, da smo vedno bolj prisiljeni iz dneva v dan gledati najrazličnejše nepristne oziroma patetične izlike "čustev": v cenenih telenovelah in povsem resnih filmih, v blesčecih dosegih propagandne industrije, na ulicih med mladimi in tudi manj mladimi... Povsod sama srca, smeh, ljepota in uspeh. Vendar pa tovirstva "čustev" niso avtentičen izraz čustvenosti in nežnosti, temveč zgolj stalno reproduciranje in posnemanje prevladujočih zlaganih vedenjskih образov. Če bi sodobni človek zares prenugel empatijo, čutecnost in nežnost, bi najprej podal roko tistim, ki so najbolj zapostavljeni in ves čas klisejo na pomoč - živalim. Prihaja celo do izjernno ciničnega in etično popolnoma nesprejemljivega položaja, ko Kapital na vse možne načine "čisti" živali in povečuje dobiček, medtem ko jih ukarati na najbolj grozovite načine muči. Ob božičnih in noveletnih praznikih so nas iz izložb gledali ljubki medvedki, jelenski, zajčki in druge plišaste živali ter v nas zbuiali občutek nežnosti in pomirjenosti, ukarati pa se je le malokdo vprašal, kaj se v resnicu dogaja z milijoni in milijoni dnevno mučenih živali in kaj bi lahko naredil za njih.

Skratka, sodobni človek bi moral končno spoznati, da današnje pošiljanje plovil na Mars ter jutrišnje na Saturn in Jupiter ne pomeni nič, če najprej ne bo uredil razmer na Zemlji. Uredil na takšen način, da bo živali potegnil iz pekla in pozdravil njihove rane. Tudi če bo to pomenilo manj "razvoja", manj tehnologij in manj najsootnejših modelov mobilnih telefonov. Ne glede na vse simulacije in disimulacije sodobnega človeka, je odnos do živali eden od najbolj kreditabilnih indikatorjev plenitosti in aristokracije duha. Ali če parafrizamo kralja Salomona: pomagaj mi, kje voden v trpljenje in smrt...

mag. Primož Šterbenc

1.000 SIT

1.500 SIT

1.500 SIT

Slovenski prevod zgoraj omenjenih VIDEO KASET in MAJICE, lahko naročite na naslovu: Društvo za osvoboditev živali in njihove pravice

Ostrožno pri Ponikvi 26
3232 PONIKVA

Naročite lahko tudi letake:

- NE POTREBUJEMO LOVCEV
- 8 LAŽI O PREHRANI

Internet: www.osvoboditev-zivali.org
E-mail: info@osvoboditev-zivali.org
Gsm: 041/726 574

Tiskarna
KoloRtisk

Še hitrejši in kvalitetnejši
s tiskarskimi ploščami
iz CTP-ja.

Computer to plate (osvetlitev direktno na tiskarsko ploščo brez osvetlitev filma)

Ul. Milke Kerinove 11
8270 KRŠKO
Tel.: 07/490 13 20
Fax: 07/490 13 21

e-mail: tiskarstvo.gersak@siol.net

Živali pravijo: "Obsodili so nas politiki, pobili nas bodo lovci!"

Prosimo, pomagajte nam!

Minister za kmetijstvo, gozdarstvo in prehrano je 10.2. 2004 izdal pravilnik, s katerim je določeno, da se v letu 2004 iz narave odvzame (redno ali izredno) do največ 80 medvedov, 14 volkov in 2 risa.

